

“**T**rein, voor jou maken we een mooi spoor.
Daarop maak je ritjes de hele speelgoedwinkel door.
Een glijbaan van planken komt er ook, wat een festijn.
Daar roetsj je vanaf, superfijn!
Muziekdoos, jouw muziek schalt in ieders oren.
We zingen voor iedereen die het wil horen: dit is een
kinderparadijs!”
Het ging het andere speelgoed toch wel iets te snel.

... dit is een kinderparadijs!

“Zeg draak, kunnen wij dit wel?” sprak een oude
pop met een kapotte wang.

“Het maakt mij allemaal wel wat bang.
Mijn been hangt los en ik heb een gat in mijn wang.
Ik ben niet heel, zo’n klusje is voor mij dus echt te veel.”
De draak lachte: “Maak je geen zorgen, we doen het
met elkaar.

Voor je het weet is het klusje morgenochtend klaar.”

“Oké, dan gaan we ervoor!” riep het speelgoed in koor.

Ze zwoegden tot diep in de nacht,
werkten aan alles wat de draak had bedacht.
De winkel werd mooier en mooier met het
verstrijken van de uren.

Zo ging het vast niet lang meer duren...

Het speelgoed werkte zij aan zij,
maar was iedereen wel even blij?